

Foreningen af kommunale
social- sundheds- og
arbejdsmarkedschefer i Danmark

20

Velfærdsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Bidrag til høring på Velfærdsministeriets forslag til lov om ændring af lov om social service (markedsføring af leverandører af samt servicebevis til personlig og praktisk hjælp)

Markedsføring af private leverandører:

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at "den kommunale myndigheds forpligtelse til at oplyse om, hvilke leverandører der er godkendt, og til at formidle leverandørernes eventuelle markedsføringsmateriale til de borgere, der er visiteret til hjemmehjælp".

Der **bør** her skelnes mellem "de borgere, der visiteres til..." og "de borgere der er visiteret til...". Førstnævnte omfatter alene de borgere, der aktuelt visiteres og dermed skal træffe valg om leverandør i forbindelse med de bevilgede ydelser, hvor sidstnævnte inkluderer alle aktive hjemmehjælpsmodtagere!. Borgere, der allerede har truffet valg om leverandør og i øvrigt er tilfreds med hjælpen, bør ikke ulejlighes yderligere ved fremsendelse af nyt markedsføringsmateriale. Blandt disse borgere kan flere have valgt "Nej tak til reklamer" – dette bør vel respekteres?

Lovforslaget, vil kræve mange administrative ressourcer, når alle borgere skal have brev, når der kommer nye leverandører. Der vil flyttes ressourcer til markedsføring, fra ressourcer der kunne være brugt til "varme hænder".

Forslaget ses som en klar favorisering af de private leverandører, idet praksis flere steder har demonstreret deres interesse i at udfærdige kostbar, farvestrålende og omfangsrig virksomhedsreklame. De offentlige leverandører kan ikke forventes at iværksætte samme initiativer, idet disse vil have negativ afsmitning på timeprisberegningen.

Servicebevis:

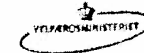
Indledningsvis bemærkes, at "hjælp, der leveres via servicebevisordningen, ikke er underlagt kommunalt fastsatte kvalitetskrav til personlig og praktisk hjælp". Dette forhold påvirker myndighedens mulighed for at følge op på den leverede hjælp, idet eneste reelle målepunkt forbliver borgerens tilfredshed med det udførte arbejde.

Er der tale om at fravige de politisk vedtagne kvalitetsstandarder, giver det anledning til at stille spørgsmål om, hvordan kommunerne i disse tilfælde løfter sin **tilsynsforpligtelse** – stiller det større krav til kommunens tilsyn med udførelsen af ydelser leveret efter servicebevis eller modsat, skal vi undlade at udføre tilsyn i henhold til reglerne herom? Altså et behov for at definere kommunes ret og pligt i denne sammenhæng noget nærmere.

Rødovre Kommune,
Social- og Sundheds- forvaltningen,
Gunnækær 64,
2610 Rødovre
Att.: FSD

Tlf. 36 377343
Fax 36 377750
e-mail: fsd@rk.dk

www.socialchefer.dk

22 DEC. 2008

Velfærdskontoret

2008-8557

Hvordan forholder muligheden for at fravige kvalitetsstandarderne sig til overholdelse af et **ligebehandlingsprincip**?

Handler det ikke om kvalitetsstandarder, men om den kvalitet i forhold til uddannelse og færdigheder i øvrigt, som vi stiller til udførelsen af opgaverne i kommunalt regi eller hos private leverandører, tænker vi, at det i endnu højere grad stiller krav til vores tilsynsforpligtelse ?.

De sundhedsmæssige ydelser bør dokumenteres på samme vis, som ved øvrige borgere, der har valgt en privat leverandør.

Generelt bør der tages stilling til, hvordan den praktiske håndtering af ansættelser på baggrund af et servicebevis kan sammenlignes med ansættelser efter **servicelovens § 95, stk. 2 og stk. 3 samt § 96** [som vedtaget i L 154 med ikrafttræden 1. januar 2009] og i forhold til ansættelsesformen, som til beregningen af den ydelse borgeren visiteres til. Endvidere bør der ses på forholdet til administrationen af ordningerne, idet forslag om etableringen af servicebeviset lægger op til en kommunal administration, uanset om borgeren vælger at lade en nærtstående eller en virksomhed overtage arbejdsgiveransvaret (se bemærkningerne til de enkelte bestemmelser § 1, "Om stk. 3", 4. afsnit). Det vil i konkrete tilfælde vel kunne blive at betragte som tilskud til privat virksomhed, der ikke er lovligt i henhold til kommunalfuldmagten.

Der er ligheder, men tilsyneladende også forskelle. Ud fra et administrativt synspunkt bør der ikke etableres endnu en form for personaleadministration for private, som kommunen skal medvirke til at administrere og yde vejledning om. Særligt, da der er tale om privatretlige ansættelsesforhold, der er underlagt andre overenskomster og regler end de offentligretlige ansættelser.

Lønadministrativt er det ikke en hensigtsmæssig ordning at skulle administrere private ordninger i offentligt regi. Det vil medføre et stort administrativt arbejde, at skulle afregne skat til en række private se-numre. Lønudbetaling og håndtering af skat m.v. skal også ske for ansættelser, der pr. uge overstiger 8 timer.

Generelt er det Foreningen af Socialchefer vurdering, at administrationen der skal etableres hvis borgeren gives mulighed for at få et servicebevis, vil være uforholdsmæssigt omfangsrigt i forhold til det forventede antal borgere, der vil benytte sig af ordningen.

Vejledningspligt:

I de udsendte bemærkninger pointeres, at lovforslaget til servicebevis ikke har nogen administrative konsekvenser for kommunerne. Samtidig gøres opmærksom på vigtigheden af en præcis vejledning og rådgivning om konsekvenserne til de borgere, der selv påtager sig arbejdsgiveransvaret. Dette forhold virker ikke helt konsistent.

Kommunerne pålægges en omfattende vejledningspligt i forhold til borgere der vælger at benytte tilbuddet om servicebevis.

Vejledningspligten kommer også til at omfatte områder, der ikke er kommunale kerneområder (f.eks. inden for den private ansættelsesret). Samtidig har pligten efterhånden et sådant omfang, at der kun er en meget snæver grænse til at pådrage sig et egentligt rådgivningsansvar overfor borgeren.

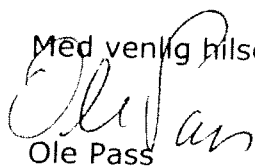
Det skal bemærkes, at vejledningspligten omfatter områder, hvor lovgivningen ikke tværgående er i overensstemmelse. F.eks. på området for private hjælperes arbejde i borgerens eget hjem og pligten til at udfærdige APV.

I hvilket omfang kan kommunen kræve, at ydelser leveret i henhold til et servicebevis skal **dokumenteres**? Dokumentationen danner bl.a. grundlag for at foretage revisitationer, udbetale korrekt løn og afregning for andre ydelser (indkøb, madservice), vurdering af et merforbrug, foretage andre retlige skridt efter lovgivningen (f.eks. hvis en borgers tilstand udvikler sig således, at der opstår behov for at bringe magtanvendelsesreglerne i spil).

Dokumentationen har hidtil været nødvendig i forhold til revisionens krav.

Hæftelsesproblematik ved merforbrug, ud over indholdet i servicebeviset, bør også klart beskrives.

Med venlig hilsen

Ole Pass
Landsformand